

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Sermones Fratris Gabrielis Barelete ordinis predicatorum
tam quadragesimales: q[uam] de sanctis**

Barletta, Gabriel

Parisius, 1507, XXV. Jan.

Dominica prima aduent[us]. De conuententia incarnationis christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69837](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69837)

Dñica prima

que amplius non est visa. Erat enim demon ille iuuenis. Unde ad infernū conducta est.

¶ Dominica prima aduentus.
De aduentu messie.

Ecce rex tuus

venit tibi mansuet⁹ se
dens sup a sinis. Mat.
xxi. Cōfundit r ad mo
dum inexcusabilez red
dit rationale creaturam bonitas diui
na illius supremi dei: q̄ indefesse non
cessat vocitare errantez aiam a vepri
bus r spinis pcti ad statū pprie salu
tis p vartos r diuersos modos: sic p
cōmunicatōne bonoz tpalium. Sic p
bonas r sanctas inspirationes. Sic p
patibula mūdi. Sic etiā principaliter
per piam r deuotā representationem
adueniēti filij sui in carne mortali fm
representationē sacrosanctē r militan
tis romane ecclesie. Et licet grande
fuit desiderij illoz barbarozum anti
quozū patrū veteris testamenti: vidē
di illum facie ad faciem: ita etiā no
strum ad sancte operandū: qd̄ deuot⁹
Ber. gliderās in. ij. sermone sup Cañ.
dicit. Ardorem desiderij patrum su
spirantiū xpi in carne presentiaz fre
quentissime cogitans: cōpungor r cō
fundoz in memeripso: r vix contineo
lachrymas: ita pudet tēporis corpo
risq̄ miserabilisū temporuz horū. Cui
nanq̄ nostrū tm̄ ingerat gaudisū gra
tie huius exhibitio q̄stum sanctis ve
teribus desiderij pmissio. Interfere
supplicationes patrū. In verbo cōfun
dor. hic est q̄ a patriarchis est accla
matus. Isa. xvi. Emitte agnū dñe dña
tozem terre. ¶ Secūdo a prophetis. Isa.
xlv. Rorate celi desup: r nubes pluāt
iustum. Tertio a regibus. Ostende
nobis dñe miam tuam: r salutare tuū
da nobis. ¶ Quarto a mulieribus. O
Emanuel rex r legiser noster expecta
tio gentium r saluatio earum: venit ad
saluandum nos dñe deus noster. Ab

ecclesia. Excita dñe potentiam tuaz r
veni: vt ab imminētib⁹ r c. Et qz inuisū
pcti fuit supbia. Ad qd̄ curandū neces
saria erat humilitas: quia in. ij. Ethy.
Contraria contrarijs curantur. Ideo
humilitatē amplecti voluit q̄ ad nos
uentens humilis in carne venit. Ideo
di. Dicite filie syon. i. hierusalē. Ecce
rex tuus r c. In quibus verbis: qz hor
die sancta mater ecclesia in officijs suis
nobis pponit illud stupendū admirā
dumq̄ beneficisū aduentus in esse filij
dei in carne quē tanto desiderio antiq̄
patres petendo expectarunt. Ideo de
eo r nos loquimur. De quo tria contē
plabūtur in presentiarum.

¶ Primū d̄ congruitatis.

¶ Secundū d̄ inductionis.

¶ Tertū d̄ modificatiōis.

¶ Primum d̄ r c. Queritur dubium.
Utrum fuit conueniens xpm̄ incarna
ri. Circa hoc dup̄ ex opinio. Una con
cludit q̄ non. Rō illius est: qz vt dicit
phūs. ij. phi. Frustra fit r c. Sed deus
humanā generationē poterat libera
re alijs modis q̄ p incarnationē. Au
gu. li. de tri. c. x. Dicimus r aliuz mo
duz possibilē ei fuisse: cuius potestati
oia subiacēt. Alta opinio q̄ sic: qz iste
modus fuit dignior. Dan. li. iij. Cañ.
vij. Oēs alij modi erāt mihi efficaces
ad satisfaciendum nisi dei filius ad
incarnationem sui nō fuisset humilia
tus. Ad hanc difficultatē. Tho. iij. p.
q. i. ar. i. In. iij. di. i. q. i. ar. ij. In. iij. cō
tra. ca. xlix. Et. lv. Bona. iij. di. xx. ma
gister. iij. di. xx. qd̄ cōueniens fuit xps̄
incarnari. Que cōclusio pbatur vs
triplici ratione in presentiarum: fm̄
doctores.

¶ Primo ratione diuinalis commu
nicatiōis.

¶ Secundo: ratione diuinalis liber
tatis.

¶ Tertio: ratione nature humane exal
tationis.

¶ Primo r c. Conclusio est. Tho. iij.
parte. q. xi. ar. i. Qd̄ vnicuiq̄ rei illud
est sibi conueniens qd̄ ei conuenit fm̄

proprietate sue nature. Exempli gratia. Conuenit soli illuminare. Igne calefacere: homini sermocinari. Uni cuius rei. 7c. Ad propositum. Natura diuina summi dei: no est aliud nisi misericordia et clementia ut probat Dionysius. iij. de di. Cum ergo sit summe bonus et misericors debet illam communicare homini: ostendere et declarare et facere nobis intelligibilem. Quia ut habet Dio. iij. di. Et phis. i. Ethic. 7. ij. anuz. Bonus est sui diffu. Proprium bonum est seipsum communicare. De ipsa dauid. Apud dñz. 7c. de peni. distinc. i. ca. Multiplex. Misericordie domini nec mensuras ponere possumus 7c. Et de pe. di. i. Diuinitatis natura clemens est et pia: magis q ad indulgentiam prona q ad vindictam. C. de nuptijs. l. Imperialis. Nam ita credimus dei beniuolentis et circa genus humanum nimiam clementiam quantum nostre nature possibile est imitari Qui quotidianis hominum peccatis semper ignoscere dignatur: et penitentiam nostram suscipere. Ibi. Et Dan. li. iij. Purga. Peccata nostra horribilia fuerunt: sed diuina bonitas habet tam lata brachia q capit quecumq ad illam conuertitur. Benignus ergo deus debebat illam misericordiam communicare. In testamento veteri. Deus erat rigidus. ps. Deus ultionum dominus. 7c. Eccl. xx. Ego sum dominus deus tuus fortis zelotes uisitans iniquitate patrum in filios. in tertiam et quartam generationem eorum qui oderunt me. Non dicebatur pater: sed deus iusticie. Quidam ligna colligens die sabbati: precepto domini lapidatus est. Similiter alius blasphemans. Damnauit luciferum in perpetuum. Expulit Adaz de paradiso. Gene. iij. Misit diluuium in terra. Gen. viij. Misit sulphur et ignem super sodomam. 7c. Gen. xij. Submersit pharaonez. Ero. xij. Percussit. xij. milia ppter adorationem vituli. Exodi. xxxij. c. Der

cussit. clxxxv. milia ex peccato blasphemie de populo Sennacherib. i. Regum. xix. De populo Danid. lxx. mortui sunt. ij. Regum. vlti. Debat ergo misericordiam suam declarare. Sed meliori modo eam non potuit ostendere q ut nobiscum conuersaret. Quia ut habet phis. viij. Phis. Nihil est tam proprium amicorum q simul uiuere et simul conuersari. Non te scandalizat si quem uides associatus. Ipse autem ut hanc amicitiam ostenderet nobiscum commoratus est. Baruch. iij. Post hec in terris uisus est: et cum hominibus. 7c. Sed hec amicitia plene completa est: quando uerbum factus est caro. Unde hieron. ad Damas. pami de filio prodigo. Que maior potest esse clementia: q ut filius dei filius hominis putaretur: decem mensum fastidia sustineret: partus expectaret aduentum. inuolueretur panis: subiceretur parentibus: per singulas adoleret etates. et post contumelias uocum: alapas: et flagella crucis pro nobis fieret maledictum ut nos a maledicto legis absolueret. Ille. O vere beata etas. O vere aureum seculum: in quo experimur dulcedinem filij dei pro nobis incarnari. Exspecta ali privilegio: uidebis christum in carne: in presepio: in feno iacere: ab animalibus adorari et a pastoribus. hoc privilegium non est concessum Abrahe sanctissimo homini: non Isaac: non Jacob. Unde christus Luca. x. c. Beati oculi qui uident q uos uidetis. Secundo. 7c. Conclusio est Tho. iij. pte. q. xvi. ar. iij. Alex. iij. pte. Et Bon. iij. di. xix. Quod propter peccatum primorum parentum nobis clausa est ianua paradisi. Ad quam aperendam nullus inuentus est idoneus. Non angelus: non cherubin: non patriarcha: non propheta: nisi solus filius dei. Unde. ps. xviij. Omnes declinauerunt simul in utiles. 7c. In scriptura Deut. xxv. Secundum mensuram delicti erit et plagarum modus. 7. xvi. que. i. Secundum qua

Dñica prima

litatem delecti: imponenda est pñis
O confessores notate. Sed pctm̄ pri
mi holo fuit infinite offeufe: et iniu
rie. igit̄ requirebat satisfacionez in
finitā que non erat in alia pura crea
tura. Quod fuerit infinite offeufe pro
batur hoc modo. Est vna maxima ca
nonistarum et iuristarum. Primo cano
nistarum de pe. di. i. c. duo facta. 7. xij.
q. ii. c. Gloria epi. 7. xij. q. ij. c. mo uet
7. xxvij. q. i. c. Nuptiarum. Secundo
per iur. ist. l. Item apud. S. quod ait p̄
for. ff. de re militari 7. l. Omne deli
ctum. S. qui manus. vbi habetur: q̄ of
fensio et iniuria mensuratur h̄z digni
tatem persone. Exempla grata. De
percussione serui et dñi. De infamia
secularis et religiosi. O socie rē. De
cardinali et papa. Ad pposituz. Cuz
dens sit infinite bonitatis. Juxta il
lud Apo. xix. Rex regum 7 dñs domi
nantuz. Sequitur q̄ culpa primi ho
minis fuit infinita. si infinita ergo re
quirebat satisfacionem infinitaz que
non erat in pura creatura cum sit fi
nite operationis. Et fm̄ p̄hum. iij.
Phi. Et primo celi. finiti ad infini
tum: nulla est pportio. In. viij. Phi.
Impossibile est in corpore finito esse
potentiā infinitā. Unde Chryf. Ne
mo inter mortales repiri poterat qui
non interim indign⁹ videret. Et dan
tes. iij. paradisi Casi. vij. Vestra na
tura licet tota peccauit in origine et
posteritate ab his dignitatibus v̄ a
paradiso repulsa fuit: vnde se non potu
it si bene inspicias redimere aliqua
arte et via. Vñ opus fuit q̄ xps̄ mit
teretur vt portaret facinora nostra.
vñ David. Que non rapui exolvebā
Tertio rē. Conclusio Angu. in. ij. di.
l. c. vi. Fecit deus rationalem creatu
ram vt summum bonum intelligeret
intelligendo amaret: amando possi
deret: possidendo frueretur. Sed ho
mo deus factus erat et viam perdi
derat: p̄ pctm̄ primi holo 7 nemo hāc
viam sciebat. quidam adorabant so
lem. quidam lunam. quidam stellas.

Sap. v. Errauimus a via veritatis
et iusticie lumen non luxit nobis. Ut
ergo hanc viam inuenire possemus
missus est nobis. bon⁹ dux iesus dul
cis. Unde de se dicit Jo. xij. Ego sum
via. Super quo Augu. Si celuz d est
deras: ego sum via. hunc ductorem
sancti patres affectauerunt. Esa. xvi.
Emitte agnum domus: e dominatores
terre. Et quia homo poterat terret
cōsiderata sua fragilitate: in omnib⁹
exempluz dedit patientie. Si graua
ris infirmitate: ipse a planta pedis.
Si infamia: ipse a iudeis derisus. De
montium habes. Si paupertate. ipse
pauper. Vulpes inquit foueas habet
7 volucres celi rē. Nudus ponitur in
cruce. spinis coronatur vt ros subli
maret. Unde comparatur filio cuius
dam regis qui philocaptus de quadā
rusticana muliere ipsaz in vxorez ce
pit: dimissis filiabus civium suoz.
Quis est filius regis. Est xps̄ qui ces
pit in vxorem carnem nostraz que est
filia Ade. Et super omnes hanc con
radinam exaltauit. f. super angelos.
hanc dignitatem cognouit angelus
Apo. alt. xix. quando Johannes an
geluz adorare voluit. Uide inquit ne
feceris. Super quo Grego. Timuit
adorari a natura humana propter af
sumptaz cuz verbo carnis nostre sub
stantiaz. Vñ p̄ quemō fuit rē.
¶ Secundū dicitur rē. Triplici rati
one inducimur ad ipsuz suscipiendū.
¶ Primo rēne status.
Secō ratione effectus.
Tertio ratione bñficiij.
¶ Primo rē. Quia eius status est sub
limis: quia est rex. Ecce inquit rex rē
Si enim ad vos venit aliquis magn⁹
dominus: dux comes. rex vere cuz tri
pudio ipsum acciperemus: multoma
gis xpm̄. qui nobiscuz sociatur in hoc
aduētū: qui est rex. Ecce rex Qui rex
triplex habet regnuz.
¶ Primuz celeste.
Secōm ter restre.
Tertium infernale.

De quibus apls. Phil. ij. In nomi-
ne iesu omne genua flectatur: celesti-
um terrestrium et infernorum. Et sic
cut habet triplex regnū: sic habet tres
differentias militum quos posuit in
his regnis secundū illoꝝ merita et de-
merita. Quidam sunt milites trium-
phantes. Quidam sunt milites terga
p̄bentes. Quidam sunt qui pugnauerūt
contra vitia mundū: dyabolum. oc-
cupantes se in bonis operib⁹: ut apo-
stoli: martyres: confessoꝝ. Domini-
cus: fr̄ciscus. Tales coronati sunt
in primo regno. Apocal. ij. Esto fide-
lis vsq; ad mortem: et dabo tibi coro-
nam vite. ij. Timo. ij. Non coronabit
nisi qui legitime certauerit. In Cro-
nica ordinis. Dum fratres mat. dice-
rent pigre et somnolenter: virgo eis
apparuit di. Fortiter fratres: q; gr̄s:
dia premi a sunt vobis p̄parata. Non
credas coronari in primo regno: nisi
fueris strenuus miles xp̄i. Quidam sunt
hi sunt qui nolunt regnare: sed in oi-
strepitu terga vertunt: non sunt stren-
ui milites. Tales non sūt apti: quia
pigri. Figura. Jud. vij. de Sede de dū
pugnaret contra Madianitas et se-
cum haberet. xxxij. milia virorum di-
xit illi dominus. Multus populus te
cum est. Unde licentiauit ex eis. xxij.
milia: et remanserunt. x. milia. Cui
dominus. Adhuc populus est mult⁹:
duc eos ad flumen et probabis eos.
Qui biberit aquam de flumine vt ca-
nes non curuando se: eos separabis
seorsum vt apri. Qui curuatis geni-
bus biberint: separabis eos ab alia
parte: vt inepti. Qui numerus eoz
apti ad bellū fuit. M. ccc. et reliq; mul-
tudo remissa est. Moraliter. Pau-
ci sunt apti ad certamen in hoc mun-
do. Tales ponuntur in tercio regno
scilicet in inferno: quia octosi steterūt
Quidam sunt qui assidue pugnant
contra vitia: de quoz numero erat
qui dicebat. Ephes. p̄mo. Non est no-
bis colluctatio aduersus carnem et
sanguinem: sed aduersus principes

et potestates. Qui vult poni in primo
regno oportet pugnare. Quia vt dici-
tur. C. de his qui non expletis stipen-
dijs in. ij. libro. x. Stipendium quod
promittitur militibus: solui non debz
nisi finita militia. Secundo ratioe
rē. Quia frater noster est et propin-
quus. Unde dicitur Tuus. Slo. id est
de tua progeme genitus. Duas pro-
genes fecit Deus.

Primam naturam angelicā.

Secundā naturā humanā. Potius
voluit contrahere affinitatez cum na-
tura humana: q̄ angelica. hebreo. ij.
Nisi angelos apprehendit Ideo di-
cit Tuus. Gen. xxvij. Frater enim et
caro nostra ē. Et dauid. Narrabo no-
men tuum fratribus meis. Super
quo Bernard⁹. Puto quia iam me de-
spicere non poterit os ex ossibus me-
is: et caro de carne mea. Desperit de-
us generationem humanam per an-
nos. v. milia. Quia ad lymbum illos
mittebat nunc autē inquit Bernar.
non sic. Unde possumus contempla-
ri: q; quando voluit incarnari et relin-
quere suos cives. Angelici spiritus
miserūt ambassiatores. Venit pri-
ma ambassatia que missa fuit a pri-
ma hierarchia di. incuruando se. Do-
mine dominus noster: quid est homo
quia magnificas eum. Enumera hęc
beneficia. Dorasti eum lumine ratio-
nis. Ad tuam imaginem creasti. Po-
tuisse eum lignum: lapidem facere.
Et nunc vis ad illum ire et te indue-
re sclauina. Respondit eis. Amore
languet. Secunda ambassatia mis-
sa est. secunda ambassatia di. Cur vis
o bone magister. ire ad homines ma-
los et p̄phanos. Vere si ibis: eris ma-
le contentus. Te percutient. te ad lo-
lumnaz ligabūt: oculos imbrindabunt
te cruci affigēt: pedes p̄forabūt et ma-
nus. Rēdit illud verbū. Prover. vij.
Delicie mee eē cū filijs hoim. i. sunt
cū filijs hoim. O charitas immensa.
Tercia ambassatia: missa a tercia
hierarchia. Vera amicitia fundatur

Dñica quarta

in aliquo hominum bonorum. Aut in bono
nortili. Aut delectabili. Aut honesto
vt habet Tul. li. de amicitia. et Tho.
xij. q. xxi. ar. i. Et philosophus: vij.
Ethi. Sed dic nobis quam utilitatez
habebis de homine. Ille est qui te nul
lus blasphemat: qui falsa sacramen
ta capit. Est saccus vernuū mendicus
tubicen etc. Respondit eis xps. Amo
re langueo. Unde assimilatur filio cu
iusdam regis qui cum interrogaretur
a patre. Fili quantum me amas
ostende. Non potens verbo exprime
re: opere ostendit. Extendit brachia
et capite inclinato: totum posuit se su
per patrem di. Tantum te diligo: et
me totum do. Ad propositum. Tantum
xpus homines amat: qd totum se de
dit in manibus peccatorum Johānis
Maiorem charitatem nemo habet: qd
vt animaz suam ponat quis pro ani
cis suis. Tertio ratione etc. Quia
nobis beneficia cōtulit. Unde dicitur
Venit tibi mansuetus. Glo. i. ad tuaz
utilitatez. Ubi nota sūm philosophum
lij. ethi. Quod tres sunt differentie
amicorum.

Quidaz pro bono utili.

Quidaz p delectabili.

Quidaz p virtuoso.

Quidam pro bono: vt sunt amici
mercennarij: qui ad tempus diligunt
scilicet in tēpore prosperitatis. De istis
Ecclesi. vij. Est amicus mense. In eo
des. Est amicus et socius mēse et Qui
dus. lib. Trī. Cum fueris felix mul
tos nunnetabis amicos. Asculan^o. O
quot amicos. O quot continctos no
bis adherent in felici statu contrarijs
stantibus ventis. Amor talium fru
ctum tñ durante permanet. De tali
bus Ambro. Facilis vox et cōmunis
tuis sum totus: sed paucorum effect^o
Cane ne incidās in miseriaz. qz pau
cos inuenies amicos. Exemplū. Job.
vi. Postqz amisit omnia bona dixit. Ec
ce non est auxiliū mihi: necessarij quo
qz recesserunt a me. Unde apostoli se
cuti sunt xpm ad nuptias sicut amici

p bono utili: sed in passione ipsum re
liquerunt. Preterea miluus sequi
tur mulierem dum portat tripam ad
aquam quaz non sequitur dum vadit
ad ecclesiam. Secundo quidam etc.
vt sunt carnales qui iuuculas amat
amore carnali. O pater amat me. Et
si dedit manicas rubras illecebrā: a
lia dona fecit pro bono amore videbi
mus quando turgescet virgultus. Te
lis amicitia non est bona: quia non ē
fundata in virtute. In. vij. Ethicor.
Amicitia tunc est perfecta qñ est p
pter virtutem. Exemplum valerij de
duobus amicis s quibus lib. vi. Qui
amici inuicem cuz vnus alteruz inui
taret ad malum. Respondit quidam
nomine Publius. Quid mihi de tua
amicitia si propter eam ire oporteat
inhonesta agere. Unde patet secunda
differentia. Tertio. Quidam sunt
amici pro bono virtuoso. Isti sunt qui
omni tempore amant: et prosperitatis
et aduersitatis: iuxta illud puerb. xvij.
Omni tempore diligit qui amicus est.
Qui ponerent vitaz p amico. In hac
amicitia duo fuerunt romani Anon
et Phythia de quibus valerius li. iij.
de amicitia quoz alterum cum vellet
Diony. tyrannus Sicilie damnare
ad mortem petijt dilationem a rege:
vt ire posset ad ciuitatez suaz vt dispo
neret facta sua. Et cū tyrannus peteret
fideiussorem dedit amicuz suuz di. ty
ranno. Quod si hora statuta non redi
ret: ille pro se occideretur. Ille autez
expeditis negocijs suis: hora statuta
reuersus est. Et tyrannus considerata
amicitia eoz sibi pepcit cordiali ani
mo et petijt acciperent eū in illa ami
citia. Clama hic. Solus xps fuit ves
tus amicus qui mori voluit p nobis.
Johannis. x. Nam ueaz pono p om
nibus meis. O immensa amplitudo di
uine charitatis. O profunda bonitas
summi dei: quod Greg. considerans ani
rando cantabat. O inestimabilis dile
ctio charitatis vt seruuz redimeres
filuz tradidisti. Quid suauis. Quid

dulcius potest audiri: O peccatores
igrati diligite xp̄s q̄ nos redemit que
patres antiqui illam redempturuz ex
peccantes toto corde dilexerunt.

¶ Tertiū dicitur ꝛc. Tribus modis
susciendus est: quem admodū iudē
susceperunt.

¶ Primo cum laudibus diuinis

Secundo cū mundicia cordis:

Tertio cū operibus charitatis.

¶ Primo ꝛc. Sicut iudē cum v ocib⁹
puerorum. Osanna ꝛc. Ista autem lau
datio debet fieri:

¶ Primo ore:

Secundo corde:

Tertio opere:

De qua Ephe. vi. Cantantes et psal
lentes in cordibus vestris domino.

Nota in verbo cantantes hugo. lib.
de claustro ꝛc. Nōt cantare cum luci
fero in celo: seu cum primo homine in
paradiso: sed cum xp̄sto in templo.

Cantus dyaboli: cupiditas. Cantus
primi hominis. superbia. cantus chri
sti humilitas. Ille. Lucifer cepit an
tiphonam alte. scilicet La. dum dixit

Ponam sedem meam ad aquilonem.

Adam cepit ad Sol: dum dixit. Eri
mus sicut dy. Christus cepit submisse

ad Ut: que est vltima nota. Laudem⁹

ergo christum: et ipsum recipiemus.

¶ Secundus ꝛc. Sicut ipsi cum oliuis
que non arescunt. Ita nos cum viridi

conscientia: et cordis puritate. Pro
uerbio. xi. Iusti quasi oliue germina
bunt. Dic cum Tob. ix. ca. Mundam

seruavi animam meam. hec puritas

est illa vestis que debemus christo oc
currere. De qua dicitur Apocalip. ij.

Vestimentiis albis induis. vt non
appareat confusio nuditatis tue.

¶ Tertio ꝛc. Quod notatur per hoc
q̄ vestimenta sua stenebant in via.

Vestimenta spiritualia antine sunt
bona opera. Apoca. xv. Beatus qui vi
gilat et custodit vestimenta sua. Ista

vestimenta in via. p̄seruamus quanti
do bona temporalia pauperibus ero
gamus. Ecce rex tuus ꝛc. Practica in

verbo apostoli. hora est iam ꝛc. Vere
hora. quia es. xx. aut. xxx. aut. l. anno
sū. ꝛc. adhuc es in peccatis. Noli plus
expectare: quia vt dicitur. Ne tardes
ad extremum ꝛc.

¶ Dominica secunda aduentus.
De iudicio vniuersali.

Uidebunt fili
um hominis venientes
in nubibus celi cum po

testate magna ꝛc. maiestate. Luce. xxi.

Contremiscunt viscera: lingua heret
palato: omne humanum ingenium de

ficit: dum humana mens venit in con
siderationem q̄ sit horribile et timis

dum vniuersale iudicium: quod inuisi
bile credimus confirmanduz supra pas

sibilem et mortalem carnem. Propter
ea sicut diuina iusticia nullam rem

intendit pretermittere. Que animas
bus sanctis et iustis debebat procura

rare gloriam et honorem et laudem ꝛc.
triumphum. Ita per contrarium dā

natis in ergastulis et carceribus in
ferni quod possit porrigere tristitiam

dolorem: ignominiam et confusionem
Aude Lactantius libro. vii. capitulo

xxv. Deferatur si fieri p̄. test via per
ditionis et fraudis: in qua mors vos

luptatis illecebr: s adoperta celatur.
Et quanto quisq̄ annis in senectutem

pergentibus appropinquare ceinit il
lum diem quo sit ei ex hac vita migrā

dum cogitet q̄ purus abscedat q̄ in
nocens ad iudicium veniat. Non v̄

faciunt quidam cecis mentibus niti:
qui iam deficientibus corporis virti

bus in hoc admonentur instantis vlti
me necessitatis: vt cupidus et ardens

tius hauriēdis libidinis intendat.
Qua ex voragine liberet se quisq̄ dū

licet: dura facultas adest: seq̄ ad des
tota nientē conuertat: vt illū diē secu